Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLIII. — Wydana i rozesłana dnia 9. maja 1914.

98.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości z dnia 1. maja 1914

o zmianie uwagi 5. do pozycyi taryfowej 10 taryfy adwokackiej.

Uwagę 5. do pozycyi taryfowej 10 taryfy adwokackiej, ogłoszonej rozporządzeniem z dnia 3. czerwca 1909, Dz. u. p. Nr. 82, zmienia się i ma ona opiewać:

„5. Adwokatom i kandydatom adwokackim w Wiedniu należy się za chód do sądu lub na sądową czynność urzędową w obszarze gminy głównego i stołecznego miasta Wiednia, o ile taryfa nie zawiera postanowień szczególnych, w sprawach ponad 100 K należytość za odległość (wozowe), wynosząca:

a) jeżeli kancelarya adwokata i miejsce przedsiębrania czynności leżą w tej samej dzielnicy miasta, za każdą jazdę 1 K, za jazdę tam i z powrotem 2 K; należytość ta odpada, jeżeli czynność przedsiębierze się w sądzie powiatowym w tej samej dzielnicy miasta;

b) jeżeli kancelarya adwokata i miejsce przedsiębrania czynności leżą w bezpośrednio przyległych dzielnicach miasta, za każdą jazdę 2 K, za jazdę tam i z powrotem 4 K;

c) jeżeli kancelarya adwokata i miejsce przedsiębrania czynności leżą w dzielnicach miasta, nie graniczących bezpośrednio ze sobą, za każdą jazdę 4 K, za jazdę tam i z powrotem 8 K.

Adwokatom i kandydatom adwokackim w Pradze i w gminach Smichowie, Karlinie, Żiżkowie, Królewskich Winohradach, Nusle i Wrszowicach należy się w sprawach ponad 100 K, o ile taryfa nie zawiera postanowień szczególnych, za chód do sądu lub na sądową czynność urzędową w Pradze lub w jednej z przytoczonych gmin należytość za odległość (wozowe) w wymiarze po 2 K za każdą jazdę a po 4 K za jazdę tam i z powrotem, jeżeli miejsce przedsiębrania czynności jest oddalone ponad kilometr od budynku urzędowego tego sądu powiatowego, w którego okręgu adwokat ma swoją kancelaryę.

W razie zastępstwa pomiędzy adwokatami, mającymi swoją siedzibę w Wiedniu, w Pradze lub w innej z przytoczonych gmin, rozstrzyga przy wymiarze położenie kancelaryi tego adwokata, który czynność istotnie przedsięwziął.“

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dziesiątym dniu po dniu jego obwieszczenia.

Hochenburger włr.

99.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 5. maja 1914,

dotyczące karatu metrycznego.

Na zasadzie § 14. państwowej ustawy zasadniczej z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, rozporządzam, co następuje:

§ 1.

Zmieniając częściowo artykuł V. ustawy z dnia 23. lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 16. z roku 1872, i uzupełniając artykuł XIII. tejże ustawy, dopuszcza

się w handlu drogimi kamieniami i prawdziwemi perłami „karat metryczny“ jako oznaczenie masy 20 centygramów (200 miligramów).

§ 2.

Wielokrotności i podpodziały karatu metrycznego tudzież formy ciężarków, przedstawiających poszczególne wartości, ogłasza się w drodze rozporządzenia.

§ 3.

Używanie w obrocie publicznym oznaczenia „karat“ na inne, niż metryczne wagi karatowe (§§ 1. i 2.) jest niedozwolone.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1. lipca 1914.

§ 5.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia poruczam Mojemu Ministrowi robót publicznych.

Wiedeń, dnia 5. maja 1914.

Franciszek Józef wł.r.

Stürgkh wł.r. **Georgi** wł.r.
Hochenburger wł.r. **Heinold** wł.r.
Forster wł.r. **Hussarek** wł.r.
Trnka wł.r. **Schuster** wł.r.
Zenker wł.r. **Engel** wł.r.
Morawski wł.r.

100.

Rozporządzenie Ministerstwa robót publicznych w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych, skarbu i handlu z dnia 7. maja 1914,

dotyczące karatu metrycznego.

Wykonując rozporządzenie cesarskie z dnia 5. maja 1914, Dz. u. p. Nr. 99, oraz na zasadzie ustawy z dnia 23. lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 16 z roku 1872, obwieszcza się poniżej ustalone przez c. k. Główną Komisyę miar i wag, a co do należytości zatwierdzone przez Ministerstwo robót publicznych przepisy o sprawdzaniu i uwierzytelnianiu przez urząd cechowniczy metrycznych ciężarków karatowych.

W obrocie publicznym musi się do odważania drogich kamieni i prawdziwych pereł wedle karatu metrycznego używać stemplowanych przez urząd cechowniczy ciężarków karatowych, przytoczonych w punkcie 1. następujących poniżej przepisów, zresztą obowiązują postanowienia rozporządzenia ministeryalnego z dnia 9. sierpnia 1882, Dz. u. p. Nr. 112.

Umieszczone poniżej przepisy wchodzą w życie z dniem 1. lipca 1914.

Heinold wł.r. **Trnka** wł.r.
Schuster wł.r. **Engel** wł.r.

Przepisy,

dotyczące

sprawdzania i uwierzytelniania przez urząd cechowniczy ciężarków karatowych.

I.

Dopuszczalne ciężarki karatowe i ich oznaczenie.

1. Dla publicznego obrotu drogimi kamieniami i prawdziwemi perłami dopuszcza się do sprawdzania i uwierzytelniania przez urząd cechowniczy następujące ciężarki karatowe (wagi precyzyjne), z oznaczeniami, podanemi w punkcie 2.

Ciężarki karatowe:

500	*mk*	= . . .	100 *g*
100	„	= . . .	20 „
50	„	= . . .	10 „
10	„	= . . .	2 „
5	„	= . . .	1 „
1	„	= . . .	20 *cg*
0·5	„	= . . .	10 „
0·1	„	= . . .	2 „
0·05	„	= . . .	1 „
0·01	„	= . . .	2 *mg.*

Garnitur ciężarków karatowych składa się z jednej sztuki ciężarków po 500, 50, 5, 0·5 i 0·05 *mk*, z czterech sztuk ciężarków po 100, 10, 0·1 i 0·01 *mk* i z pięciu sztuk ciężarka po 1 *mk.*

2. Ciężarki ma się oznaczać w ten sposób, że na górnej ich powierzchni wybija lub wyrzyna się ilość karatów metrycznych z dodaniem liter „*mk*“ (porów. także punkt 1.).

II.

Materyał na ciężarki karatowe.

3. Ciężarki od 500 aż do 5 karatów włącznie można sporządzać z mosiądzu, bronzu, pakfonku lub także z innych kruszców lub stopów kruszcowych, o ile są do wymienionych powyż kruszców podobne twardością i odpornością na wpływy powietrza. Ciężarki wspomnianej wielkości wolno powlec patyną niklową.

4. Na ciężarki 1 karatowe i 0·5 karatu można używać oprócz przytoczonych poprzód materyałów także platyny, dalej aluminium lub innego kruszcu, stojącego pod względem gęstości i odporności na zewnętrzne wpływy na równi z aluminium, względnie takiegoż stopu kruszcowego.

5. Ciężarki, wynoszące 0·1, 0·05 i 0·01 karatu, musi się sporządzać z aluminium lub z innego kruszcu, stojącego pod względem gęstości i pod względem odporności na zewnętrzne wpływy na równi z aluminium, względnie z takiegoż stopu kruszcowego.

III.

Kształt ciężarków karatowych.

6. Ciężarki 500 karatowe do 5 karatowych otrzymują kształt stożków ściętych z większą płaszczyzną podstawową i należy zaopatrzyć je w gałkę; wszystkie krawędzie należy zaokrąglić.

7. Przy ciężarkach 500 karatowych do 50 karatowych ma średnica górna wynosić w przybliżeniu 80 procent a wysokość 45 procent dolnej średnicy, przy ciężarkach 10 karatowych i 5 karatowych górna średnica wynosić ma 80 procent a wysokość 22 procent dolnej średnicy.

8. Inne ciężarki mają otrzymać postać mniej więcej regularnych, sześciobocznych płytek, których jedna krawędź jest odgięta.

IV.

Inne własności ciężarków karatowych.

9. Każdy ciężarek musi mieć tę własność, aby wśród wpływów, działających przy prawidłowem użyciu, dawał gwarancyę dostatecznej niezmienności substancyi; w szczególności musi mieć czystą i gładką powierzchnię a nie może mieć ani dziurek ani innych wklęsłości (choćby nawet wypełnionych jakimś materyałem) ani wbitych sztyfcików.

10. Ciężarki, sporządzone z mosiądzu lub z innych podobnych kruszców, muszą razem z gałką być z jednej sztuki, muszą być lite, a na dolnej powierzchni nosić ślady obrobienia na tokarce; ciężarki, mające wystające brzegi, są niedopuszczalne.

V.

Sprawdzanie ciężarków karatowych i granice błędów.

11. Sprawdzanie ciężarków odbywa się w urzędach cechowniczych, uprawnionych do urzędowego postępowania z wagami precyzyjnemi, wedle instrukcyi, obowiązującej co do sprawdzania wag precyzyjnych.

Dozwolone różnice w zwyż lub w zniż od odnośnych używanych miar normalnych są następujące:

na 500	*mk*	. . . . . .	25	*mg*
„ 100	„	. . . . . .	10	„
„ 50	„	. . . . . .	8	„
„ 10	„	. . . . . .	3	„
„ 5	„	. . . . . .	2	„
„ 1	„	. . . . . .	1	„
„ 0·5	„	. . . . . .	1	„
„ 0·1	„	. . . . . .	0·5	„
„ 0·05	„	. . . . . .	0·5	„
„ 0·01	„	. . . . . .	0·2	„

VI.

Cechowanie.

12. Ciężarki z gałką cechuje się na górnej i dolnej płaszczyźnie.

Ciężarki w kształcie płytek cechuje się na tej płaszczyźnie, na której jest umieszczony znaczek *m k*.

Do cechy na górnej płaszczyźnie należy dodać liczbę roku, a mianowicie umieścić ją tuż pod cechą lub obok niej.

Do jednej z cech należy dodać jeszcze cechę w kształcie gwiazdy o sześciu promieniach.

Przy ciężarkach karatowych 0·05 i 0·01 *mk* może cechowanie nastąpić także przez wybicie samego orła.

VII.

Należytości.

13. Za sprawdzanie i uwierzytelnianie ciężarków karatowych przez urząd cechowniczy ma się liczyć i ściągać należytości, ustanowione dla wag precyzyjnych o takim samym ciężarze w rozdziale V. *b* taryfy należytości cechowniczych z dnia 19. grudnia 1872, Dz. u. p. Nr. 171, i rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 6. sierpnia 1909, Dz. u. p. Nr. 127.

Wiedeń, dnia 7. maja 1914.

C. k. Główna Komisya miar i wag:

Lang wlr.